

U NÁS

ZPRAVODAJ
34. JIRÁSKOVA HRONOVA
4. číslo 19. SRPNA 1964

● Představitelku rolé Marie, Soňu Vávrovou, s velkou nesmělostí a rozpaky oslovila v přestávce mezi představeními mladička pionýrka: „Prosím Vás, nezlobte se, ale mohla bych se Vás na něco zeptat?“ Kladnou odpověď s. Vávrové, domnívající se, že snad půjde o choulostivé záležitosti kolem její role, vystřídala dlouhá pauza mlčení, ve které se rozrůstal na tváři pionýrky zapálený ruměnek... Konečně se patrně odvážila úplně — a vyhrkla: „... prosím Vás — a znáte osobně — Matušku?“

Ze ZPRAVODAJE VI. DIVADELNÍHO MĚJE v Krnově

STALO SE ZHRUBA TOTO:

Ve včerejším čísle zpravodaje U nás zveřejnili jsme dopis p. V. Kmínka z Horní Branné čp. 320, zasláný odboru školství a kultury Měst NV v Hronově, což vyvolalo jednak množství ohlasů — kladných (měně) i záporných (více) — jednak výtky adresované redakci za to, že k dopisu nepřipojila své stanovisko.

Nepovažovali jsme za nutné reagovat na dopis p. Kmínka okamžitě; otiskli jsme jej především jako dokument, charakterizující smýšlení určité vrstvy ochotníků houževnatě lpějících na vžitých (přesněji řečeno přežitých) tradicích. Šlo nám také o to prověřit, do jaké míry je pravdivé tvrzení p. Kmínka o tom, že všechny, kdož se do Hronova pravidelně sjíždějí, jistě pobuřuje, když se zde nehrají hry Aloise Jiráska; toto tvrzení se nám zdálo přinejmenším nepodložené, neboť známe od vidění i bližší řadu ochotníků, jimž to je srdečně jedno. Chtěli jsme tedy dříve shromáždit názory čtenářů a pak teprve se k věci vyslovit.

Jelikož však jsme byli vyzváni, odpovídáme okamžitě, přímo a po lopatě: S dopisem p. Kmínka se neztotožňujeme, a to z toho prostého důvodu, že se s ním dobře ztotožnit

DOSIAL SME „U NÁS“ NEPÍSA LI

... o nekonvenční výzdobe Hronova. Na uliciach dominuje detská kresba žiakov Ľudovej školy umenia, ktorí pod vedením mladého a ešte mladšie vyzerajúceho vyučujúceho akademického maliara Iva Švorčika zaujímavou umelecky stvárnil pre ich vek dosť ťažkú látku — námety zo Shakespearových divadelných hier, doplnené Jiráskovým panelom a krajinárskym panelom čerpajúcim z okolia Hronova. Nápad iste odvážny, no jeho realizácia potvrdila, že stálo za to ho presadzovať. 37 žiakov výtvarného od-

boru ĽŠU vo veku 10—14 rokov rozprávkovou formou, čítaním divadelných hier, prostredníctvom televíznych inscenácií vnikalo do tajov divadla a dnes nám po polročnej tvorivej práci servírujú svojou naívnou formou nový, neobvyklý výklad divadelných hier. Ide zrejme o nadaných mladých ľudí citlivo usmerňovaných umelcom, ktorý rozumie detskej duši a rešpektuje detskú obrazotvornosť. Stretnutie návštevníka s prvým panelom núti vyhľadávať ďalšie a ďalšie kresby rozmiestnené po Hronove. Ďakujeme za milé prekvapenie. —mm—

HRST OHNĚ (R. N. Nash) — Divadelní soubor TJ Dynamo Stránčice — Soňa Vávrová v roli Marie — Foto: Milan Baptista.

nelze. P. Kmínek totiž zjevně hlásá bludy tvrdě (= přechodník), že z letošního přehlídky v Hronově je Jirásek vyloučen, zatímco obecně známá skutečnost je taková, že na Hronov žádná z jiráskových her prostě není zařazena (rozdíl je snad dost patrný); dostatečně známy jsou i důvody, proč tomu tak není. Ochotnická veřejnost je informována (ne-li odjinud, tedy z programové brožury) jak o tom, že 34. JH se koná jako ústřední přehlídka STMP v oboru amatérského divadla, tak o výběrovém systému (ne-li

**CO → VY →
NA → TO → ?**

odjinud, tedy z letošního ročníku Amatérské scény). Informován je patrně i p. Kmínek, neboť píše, že tento ochotnický festival není tím, čím býval; ušlo mu však zřejmě, že nám už řadu let jde o to, aby nejen Hronovy, ale ochotnické divadlo jako celek neustrnulo a nezůstalo tím, čím bývalo.

Připustíme-li, že Jiráskovy hry patří především do Hronova, budeme muset připustit, že např. Aškenazyho hry patří především do Českého Těšína, Blažkovy do Náchoda atd. — a

nikam se nedostaneme. Připusíme raději, že lze uspořádat Jiráskův Hronov i bez inscenace jeho hry, stejně jako byl letos uspořádán Šrámkův Písek bez provedení kterékoliv ze Šrámkových prací, aniž by byl MěstNV v Písku nařčen z toho, že se stydí třeba za jeho Tělo.

Mohli bychom se snad dohodnout na tom, že jakékoli přidavné jméno přivlastňovací u názvu toho kterého přehlídkového města je pouze symbolickým výrazem úcty k umělci, který se zde narodil (nebo zde žil, nebo zemřel atd.); jestliže by nás to ovšem mělo za každou cenu k něčemu zavazovat, bylo by snad vhodnější pořádat ústřední přehlídky a festivaly v místech, která nijak nejsou spojena se jménem určitého autora, ale kde třeba místo toho jsou po všech stránkách vyhovující podmínky.

Byli bychom rádi, kdyby p. Kmínek i jeho příznivci přijali naše názory stejně přátelsky, jako jsme přijali my stanovisko p. Kmínka, otisknuvše jeho dopis bez nejmenšího redakčního zásahu.

Jednak to snad stačí, jednak je přesně pět hodin ráno a čekají mě v tiskárně; proto koním.

Za redakční kolektiv:
 Jaroslav Vedral

Jede, jede poštovský panáček...

Organizačnímu výboru

XXXIV. Jiráskova Hronova,
redakční radě časopisu „U nás“.

Vážení soudruzi!

VII. Podlipanských her, které byly v letošním roce organizovány v Kostelci n. Č. lesy jako II. krajská přehlídka divadelních souborů tělovýchovných jednot, se zúčastnil rovněž divadelní soubor TJ Dynamo Stránčice, účastník XXXIV. Jiráskova Hronova, který úspěšně předvedl pásmo americké poezie a ukázky ze hry N. R. Nashe: „Hrst ohně“.

V příloze vám zasíláme přehlídkový zpravodaj Ozvěny VII. PH a prosíme Vás o zaslání letošního přehlídkového časopisu „U nás“, abychom byli informováni o průběhu letošního Jiráskova Hronova a zejména o účasti stránčických ochotníků na letošní celostátní přehlídce ochotnických souborů.

Přejeme Vám plný zdar ve Vaší záslužné práci a zdravíme Vás ochotnickým „Zlomte vaz!“

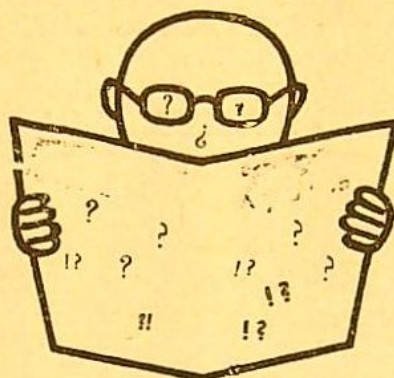
Organizační výbor VII. Podlipanských her v Kostelci n. Č. lesy

HRST OHNĚ (R. N. Nash) — Divadelní soubor TJ Dynamo Stránčice — M. Šindelářová (Sylvie) a S. Vávřová (Marie) — Foto: Milan Baptista.

Hronov a noviny

Nielen „U nás“, ale i celostátní tlače sa už rozpisuje o 34. JH a o problémoch amatérského divadla. Okrem prvých lastovičiek — prvých stručných zpráv o zahájení 34. JH v Rudom práve z 15. 8., v Mladej fronte z 18. 8., v Svobodnom slove zo 16. 8. — rozpisujú sa dopisovatelia už i o prvých predstaveniach. Hodno si povšimnúť obsiahlejší článok z Pochodne z nedele 16. 8., v ktorom sa autor pod značkou (lr) zamýšľa predovšetkým nad najvážnejším problémom

kvality ochotníckej divadelnej činnosti a hodnotí kladne výber hier na tohoročnom JH.

Veľmi správne zdôvodňuje potrebu amatérskej činnosti, keď hovorí:

Žijeme však v socialistické spoločnosti, ktorá sa snaží o harmonický rozvoj ľudskej spoločnosti. Co k němu může víc přispět, než dobře podchycený zájem, dovednost? Mimopracovní využití všech zálib, které nedovoluje realizovat dosud každodenní práce, stejně jako zpověď z přetlaku

subjektivních pocitů, vyvážení jednostranného působení denního režimu; to by měla být hlavní deviza amatérské tvořivosti, která je také sto dosáhnout i nových výsledků ve vlastním pracovním procesu.

Mladá fronta pod značkou (sch), Svobodné slovo pod zn. H-tík a Práce v článku Dagmar Šafaříkové z 18. 8. hodnotili predovšetkým prvé zahajovacie predstavenie zvolenského súboru s hrou Igora Rusnáka „Lišky, dobrú noc“.

Upozorňujeme záujemcov, že všetky výstrižky o 34. JH môžu čítať vo výklade Informačnej kancelárie na námestí. —šik—

Poznámka

tak trochu historicko-sociologická

Před pětacíti lety, kdy jako mladý student jsem začal nikat do tajů našeho ochotnického spolku a problémů divadla, vryla se mi do paměti příhoda, která je pro mne poučná i dnes.

Tehdy jsme uváděli Štolbovy „Maloměstské diplomaty“. Obecního posluhu hrál jeden náš starší „populární komik“, který byl proslulý tím, že méně uměl text, zato však skvěle aktualizoval a improvizoval i v dílech klasických, aby tak lépe přiblížil autora obecnstvu a dokázal svou pohotovost a ostrovtip. Tak třeba z jeviště oznámil, že si dal ty boty, ve kterých hraje, podrazit u ševce Dluhého, který měl svou početnou živnost proti našemu divadlu a byl populární figurkou v obci. Tehdy většina obecnstva propukla v salvy smíchu a náš komik získal další popularitu, bez ohledu na to, že jeho aktualizace byla na úkor autora, jeho záměru a neměla potřebný funkční vztah. Jemu to vůbec nevadilo, stačilo, že dosáhl svůj záměr.

Poučení teoretici často diskutují, jde-li dnes o krizi divadla, či obecnstva, nebo obojího, či jde-li vůbec o něco.

Po nové zkušenosti z posledních dnů zde v Hronově chtěl bych se obecnstva zastat. Myslím, že to s ním není tak špatné, zkoumáme-li jeho úroveň z historických pozic. Přesvědčil jsem se, že nyní již nevhodnou aktualizací, nefunkční přiblížování klasika dnešnímu obecnstvu přijímá většina obecnstva zcela jinak, než u nás před pětacíti lety. Místo salvy smíchu většina dnes vzdychá a kroutí hlavou. A to je dobré. Dokazuje to, že jeho úroveň je značně vyšší, což se mnohdy bohužel, o úrovni inscenačního úmyslu říci nedá. A to už tak dobré není.

A. Morávek

**1 EPI
GRAM
DENNĚ**

PRODEJNĚ ELEKTRY
v Čapkově ulici

Obrázek Mistrův vystavit se sluší.
Na televizor vyvedem jej tuší.
K otázkám vkusu zůstaneme hluchí.
J. Vedral

Olomoucké studio naposled?

Olomouckou inscenaci Toma Sawyera lze hodnotit jako druhý (po Zahradní slavnosti) radostný úspěch ochotnického mládí na letošním Hronovu. Odpolední i večerní představení mělo spontánní ohlas publika, několikrát bylo přerušeno potleskem na otevřené scéně — a to seděli v publiku téměř výhradně dospělí diváci a inscenace je zřejmě adresována dětem. (Reakce dětí v Olomouci jsou ještě daleko vřelejší).

Renčovu jevištní úpravu Twaina odmitám uznat „za hru pro mládež na motivy románu“, jde spíše o pásmo dramatizovaných výňatků z románu, o pásmo v němž je možno diskutovat o proporcích jednotlivých součástí (srovnejme např. rozsah expozičních epizod s nedostatkem místa pro motivaci Tomova rozhodnutí vypovídat u soudu nebo s nedostatkem příležitosti pro vyjádření kontrastu Toma — romantika představa a Hucka — romantika skutečnosti), o umělecké oprávněnosti funkce „vyprávěče“ atd. Nelze však neuznat, že Renčova jevištní úprava je věrnější slavnému románu než kdysi na profesionálních i našich jevištích oblíbená hra Burgera a Heima, která přešívá motivy románu ke kritice rasismu velmi násilně a prostředky často hrubě schematické. Za zvláštní přínos olomouckého Studia pokládám, že k Renčově předloze přistoupilo kriticky a v průběhu své práce ji dotvářelo do

Recenze

dnešní podoby, kterou by snad neměl Václav Renč dosud pokládat za tvar definitivní.

Pod režijním vedením zkušeného praktika a ochotníky právem milovaného člena činohry DOS Kamila Marka dominují herečky v představení mládí v rolích mladých. Podle možností svých různě dlouhých divadelních zkušeností, a pochopitelně i různé míry hereckého talentu předvádějí nejméně dvojí typický výsledek práce zkušeného režiséra s mladým amatérem: stádium, v němž se mladý ochotník dokázal zbavit komplexu „hrát tyjátr“ a předvádí na scéně přirozeně a neafektovaně sám sebe, a stádium, kdy je již dostatečně technicky vyzbrojen, aby se pokoušel vytvářet roli od svého vlastního charakteru odlišnou. Do tohoto druhého stádia dospěla trojice či čtveřice představitelů hlavních mladých postav. Vážím si půvabu i na amatérské scéně neobvykle vyzpěle vyjadřovací techniky H. Maciuchové (Becky), osobitého a v komických scénách neodolatelného P. Novotného (Huck) i velkého nadšení a poctivé práce všech představitelů bez výjimky. Titulní roli hraje mladý profesionální herec I. Kalina více na struně lyrické čistoty srdce (dominantou je tu vztah k Becky) nežli na rošťáckých vlastnostech Twainova hrdiny. Nedaří se mu hrát přesvědčivě klukovskou slupku, do níž je ono srdce

TOM SAWYER OD ŘEKY MISSISSIPPI (Václav Renč podle motivů Marka Twaina) — Studio LUT při Divadle O. Stibora a Okresním domě osvěty v Olomouci — Ivan Kalina (Tom Sawyer) a Hana Maciuchová (Becky Thatcherová) — Foto: Karel Konečný.

téměř neprodyšně obaleno, aby se jen ve vzácných okamžicích cudně a nechtěně poodhalilo. Patrně proto vyznívají expoziční obrazy dost hluše.

Vděčí-li Twainův román za svou popularitu geniálnímu sloučení poezie, humoru a dobrodružství, pak představení (ovšem i vinou předlohy) je nejslabší v té poslední složce, v těch obrazech, jež jsou nejvíce nasyceny vnějším dějem (obraz vraždy na hřbitově, scéna soudní, jeskyně). Naproti tomu vrcholem obou představení byla předscéna „ve škole“, protože zde inscenátoři nejvíce počítali s fantazií dětského diváka a virtuózně využili možností, jež Maciuchové dává několikrát bezprostřední střídání funkce vyprávěčky s funkcí postavy.

Pod zásluhou péči olomouckého

BÍT ČI NEBÍT Hucka Finna z Olomouce

Po srdečném, moc přátelském stisknutí rukou jsme si sedli do polo-prázdné restaurace v Radnici. Přiznám se, že mne nejdřív ani nenapadlo, abych ho „zpovídal“ v „rozhovoru při kávičce“, kafe nepiju, stoupá mi po něm krevní tlak...

Sedli jsme si a začali jsme povídat; letos v květnu jsme se za velmi milých okolností seznámili, od té doby jsme se neviděli, je prima kluk, kterému z očí srší zdravé mládí — prostě: Co je nového Petře?

Petr Novotný z olomouckého souboru je v Hronově popáté, dvakrát v Jiráskově divadle hrál. Jistě si dobře pamatujeme na jeho postavu z předloňské inscenace Lichého Fripiri a v Tomovi Sawyerovi hraje Hucka Finna. Z Amatérské scény jsme se mohli dovědět, že je spoluautorem a režisérem kabaretního divadélka jedné olomoucké školy, na které studoval... Během rozhovoru mi začal stoupat krevní tlak...

Dovídám se, že se stále ještě mohou díť neuvěřitelné věci, jejichž opis by rozšiřoval řadu Opožděných re-

Divadla O. Stibora zvládlo Studio během tří let základy divadelního řemesla. Přišel čas, kdy takto vyzbrojeno (a nejde ovšem jen o řemeslo, ale zase především o poctivý a vroucí vztah k divadelní dřině) by mělo v nastávajících sezónách vydávat ještě cennější plody, totiž takové inscenace, které by vyjádřily jejich vlastní postoj k dnešku a problematice moderního divadla. A právě v tomto okamžiku prý činnost Studia končí. Tak tedy naposled!... Není to škoda?

Ale jestli opravdu naposled, pak na shledanou s jednotlivými členy v jiných souborech a Studiu upřímný dík za tříletý vzor i za představení Toma Sawyera od řeky Mississippi — jeden ze vzácných příkladů vyzpělé amatérské práce pro dětského diváka.

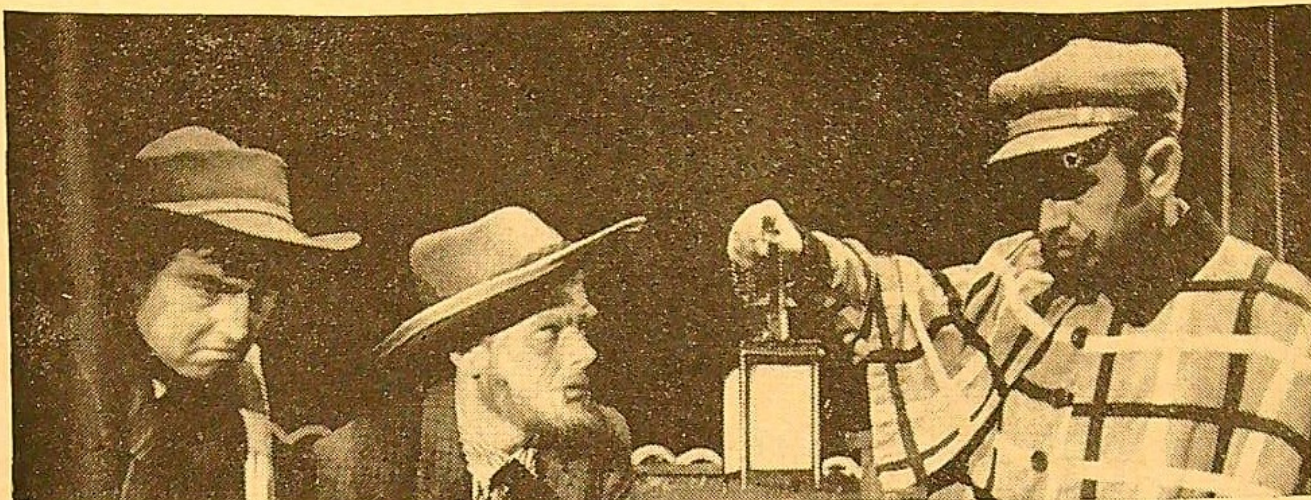
JIRÍ BENEŠ

portáží... To je totiž tak: kabaret Komu hrana vyzvání, na kterém se Petr autorsky podílel, který režíroval a ve kterém hrál, si kluci napsali, protože se chtěli po svém vypořádat se špatnostmi, které viděli kolem sebe. Hlavně ve školním prostředí. Měl zajímavý ohlas. Sám jsem byl svědkem, že učitelský sbor SVVŠ festivalového města, ve kterém byla hrana uvedena, napsal dopis proti jeho důsledkům. Motto: protestujeme proti podrývání pedagogické autority. Obecný ohlas byl ovšem jiný. A lze přece souhlasit s tím, že dobrý pedagog bude mít svou autoritu vždy pevnou. Dobrý pedagog!

Hrana měla reakci i ve sboru školy, na jejíž půdě divadélko pracovalo. V červnu přišel pečlivě vypořádaný závěr. Hromosvodem se stal Petr.

Nepadlo ovšem ani slovo o kabaretu. Pochopitelně. Prostředky, zvláště když se mohly „pedagogicky“ střádat, se našly za katedrou. Našla se řada „provinění“, jejichž výsledkem

Pokračování na 4. str.

TOM SAWYER OD ŘEKY MISSISSIPPI (Václav Renč podle motivů románu Marka Twaina) — Studio lidové umělecké tvorivosti při Divadle Oldřicha Stibora a Okresním domě osvěty v Olomouci — A. Würzler (Joe Indián), M. Pohorský (Muf Potter) a F. Brauner (Doktor Robinson) — Foto: Karel Konečný.

je třetí stupeň z chování, vyloučení ze školy a přefazení na jinou. A ještě opakování z předmětu, který dřív nebyl nikdy Petrovou slabinou. Opakování vzniklo na základě jediné zkoušky ve 2. pololetí, navíc zaujatě vedené.

Ředitel, který od zrodu divadélka držel nad ním ochrannou ruku, protože správně viděl v jeho činnosti i pomoc škole, zatím celou věc ještě neuzavřel... Petr do dnešního dne nemá vysvědčení z ukončeného školního roku, i když ví, že má za deset dní opakovat zkoušku ze zeměpisu...

Nepadlo jediné slovo o kabaretu. Možná, že moudré hlavy uvážily, že je to ale správná odměna nejen za Hranu, ale i za ostatní projevy v divadélku, byť jejich ohlas v Olomouci i jinde rozhodně není na okraji události a nese pečeť zdravé chuti plným hlasem se vyjádřit, mít své stanovisko. I když ruku v ruce s tím — zvláště potom při zdůvodňování, „potahování“ — jsou hlavy víc než horké. Zde ale by měl dobrý pedagog volit jiné prostředky. Dobrý pedagog.

Opožděné reportáže mluví o křivdách, roztrpčení. Já Mňáčko nejsem. Ani jsem Petra nechtěl „zpovídat“. Přesto jsem se zeptal:

A jaké máš tedy perspektivy?

No — rekreace to není, to víš... Za rok maturita, na nové škole jsou na tom v řadě předmětů jinak, na podzim bude premiéra čerstvě napsaného kabaretu, o který má zájem Dilia, jednali se mnou, abych točil v jednom filmu — prostě starostí fůra. S klukama budem dělat dál...

Budem dělat dál. Pod rozcuchanými vlasy srší z očí zdravé mládí a směje se na svět.

A dělej, ať jedem se Sawyerem k vám. Moc se nám u vás líbí lidi...

Potom se nerozčíli, když musí třikrát volat vrchního k placení, zaplatí a jde se připravit do role Huckleberryho Finna. Má v ní slova o tom, že „...škola nemůže nic dát...“ Ale lidi v hledišti vědí, že to je jen role.

Kafe nepiju. Mám chuť na něco ostrého, ale piju jen limonádu. Stoupá mi krevní tlak. jan

...že trocha poezie...

Kenneth Fearing

Rada kteréhokoliv otce synovi

Když ztratíš rádiové spojení, tak se řiď podle slunce nebo hvězd.

(V noci podle Polárky a ve dne podle kompasu a slunce.)

Kdyby snad bylo pod mrakem, a nikde žádné hvězdy ani slunce, kormidluj naslepo.

Když nebudeš znát sílu větru, směr a rychlost, spolehní na svůj důvtip a na štěstí.

Posloucháš mě? Rozumíš? Nebo je tohle na tebe moc těžké?

Ale naučit se to jednou musíš, a taky naučíš, je to pro tebe důležité, poněvadž můžou nastat potíže ještě větší, než co jsem říkal.

Poněvadž, pamatuj si: nikomu nevěř úplně. Pamatuj si: když budeš muset vystřídat, dřív než ten druhý stiskne, neškubej za spoušť.

Jinak bys mohl chybit a umřít sám, rukou cizího syna.

A pamatuj si: na tomhle světě se nic tak lehkou nepromarní, tak naráz nepozbude, ani neztratí tak nadobro jako život.

Říkám ti to, poněvadž si tě pamatuju, když byl malý.

a poněvadž ti pamatuju všechno tvoje hrozné dětské chlubení a lhaní,

a jak ses usmíval, a jak jsi běhal a lezl, trochu jinak než druzí, a jak jsi upadl a natloukl sis,

a poněvadž na celém světě není nikoho, kdo by si všechno tohle pamatoval tak jasné jako teď já.

Přeložil ST. PILAŘ

(Z připravovaného výboru, který letos vydá SNKLÚ.

dnes

zítra

- 9—12.30 — příslušné učebny:
studijní kroužky
- 9 — malý sál Jiráskova divadla:
hodnocení olomoucké inscenace
(za účasti souboru a zástupců
studijních kroužků)
- 11.30 — před divadlem:
vítání strážnického souboru
- 13 — VYCHÁZKA po Hronově a okolí
(sraz u Jiráskova divadla)
- 15.30 —
— Jiráskovo divadlo:
VEČER AMERICKÉ POEZIE
A DRAMATU
E. L. Masters:
Spoonriverská antologie,
R. N. Nash: Hrst ohně
Divadelní soubor TJ Dynamo
Strážnice
- 18 — náměstí:
Pestrá směs tanečních melodií
Velký taneční orchestr ZK MAJ
MODETO, řídí I. Švorc

- 9—12.30 — příslušné učebny:
studijní kroužky
- 9.00 — malý sál Jiráskova divadla:
hodnocení strážnické inscenace
(za účasti souboru a zástupců
studijních kroužků)
- 11.30 — před divadlem:
vítání brněnského souboru
- 15.00 — Jiráskovo divadlo:
W. Shakespeare: VEČER
TRÍKRÁLOVÝ
Div. studio J. Skřivana při KS
B. Václavka, Brno
- 15.30 — náměstí:
Vystoupení souboru HADAŘ,
SZK Červený Kostelec
- 18.30 — příslušné učebny:
studijní kroužky
- 19.00 — Jiráskovo divadlo:
W. Shakespeare: VEČER
TRÍKRÁLOVÝ
- 21.30 — Jiráskovo divadlo:
SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ
34. JIRÁSKOVA HRONOVA

U NÁS

NEZÁVISLÝ (pokud možno) PRAVIDELNÍK
(rovněž pokud možno) 34. JIRÁSKOVA
HRONOVA ● Řídí JAROSLAV VEDRAL
s kolektivem (Jaroslav Černý, Ján Lukášik,
Marta Mikšková, Jaromír Navrátil, Vladimír
Semelka, Iva Šýkorová) ● Redakční rada
(V. Dlouhá, ÚRO: L. Polívka, MŠK: V.
Smrčková, SNR: V. Soldát, OVCŠM: J.
Šmatlík, OÚ) vede J. ŠRAMEK, UDLUT
Vychází pět pořadatelů 34. JH ● Tisknou
MTZ 413 Hronov ● Rozšiřuje PINS (Plo-
nyrská novinová služba); objednávky z tu-
zemska i ze zahraničí přijímá PV 34. JH ●
Uzávěrka denně v pozdních hodinách noč-
ních, anebo v brzkých hodinách ranních ●
Přispívky všeho druhu sice nehonorovány,
zato však tím vřeleji vítány ● Adresa
redakce: Hronov, zvláštní škola ● Cena
(výtisk, nikoli redakce): 50 hal.
(C) „U NÁS“, HRONOV, 1984 N-0541455